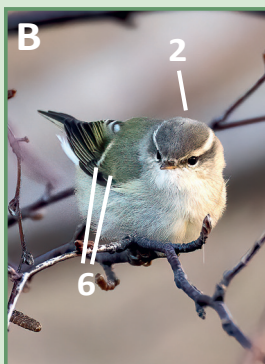
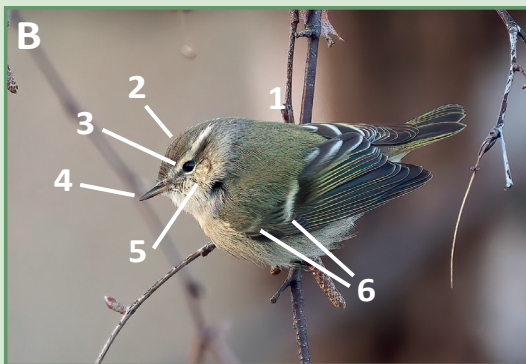
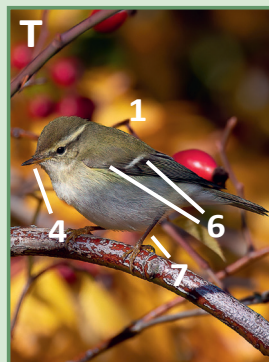
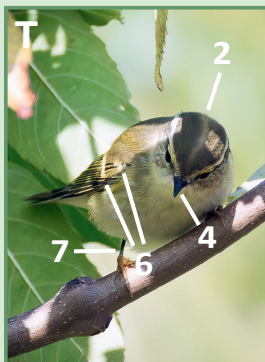
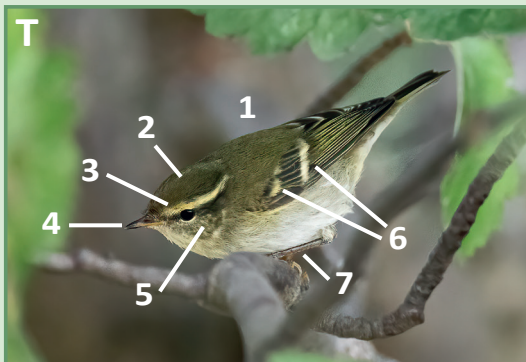
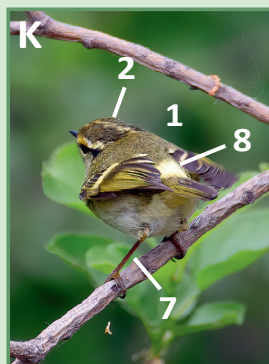
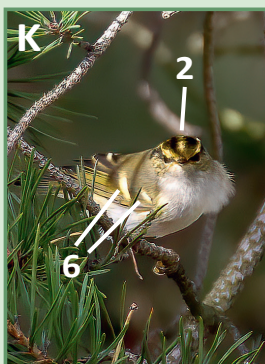
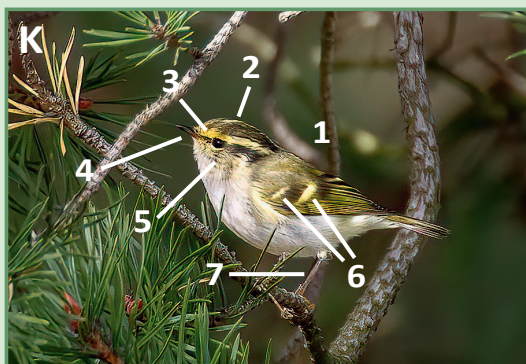

”Vingband” på hösten – så skiljer du dem åt

(Text och foton: Mikael Arinder)

Varje höst observeras enstaka *Phylloscopus*-sångare med vingband i Skåne. Det rör sig om tre arter: kungsfågel-sångare, tajgasångare och bergtajgasångare. De har sitt ursprung långt österut i Sibiriens tajga och Centralasiens bergsskogar, och de övervintrar i södra och sydöstra Asien. De fåglar vi ser här har alltså förrirat sig hit. Den vanligaste av dessa är tajgasångare, men även kungsfågelsångare och bergtajgasångare ses regelbundet i Skåne. Medan de två förra i huvudsak ses i slutet av september och oktober, så görs fynden av bergtajgasångare i regel från andra halvan av oktober fram till så sent som februari. Tajgasångaren och bergtajgasångaren upptäcks ofta på sina höga, visslande locklåten (”tsyist” respektive ”tze-vyt”), medan kungsfågelsångaren oftast är tystlåten. Alla tre arterna är små, i storlek mellan kungsfågel och gransångare. Här får du tips på hur du kan skilja dem åt i fält.

Kungsfågelsångare (K)

Rör sig mycket aktivt under näringssök. Ryttnar ofta under näringssök, likt kungsfågel. Kan hänga upp och ner likt blåmesar. Sällskapar gärna med kungsfåglar.

1. Klatschigt tecknad i mossgrönt, gult och svart som kontrasterar mot vit undersida. Ser storhuvad och kortstjärtad ut.
2. Randigt huvud med tydligt gult hjässband omgivet av svartgrön krona.
3. Långt, gult ögonbrynsstreck, orangegult mellan öga och näbb.
4. Kort, mörk näbb.
5. Murrt tecknade örontäckare.
6. Dubbla, gulvita vingband.
7. Mellanbruna ben.
8. Gulaktig övergump (syns oftast bara när fågeln ryttnar).

Tajgasångare (T)

Rör sig ivrigt och nervöst, gärna högt uppe i trädkronorna. Ryttnar sällan under näringssök.

1. Varmt mossgrön ovan med (smuts)vit undersida. Övergumpen i samma färg som ryggen.
2. Grönt huvud med otydligt gult hjässband.
3. Långt, gult ögonbrynsstreck.
4. Kort näbb med ljus bas på undre näbbhalvan.
5. Murrt tecknade örontäckare.
6. Dubbla, gulvita vingband. Det främre vingbandet kan vara svagt tecknat.
7. Mellanbruna ben.

Bergtajgasångare (B)

Närbesläktad med och mycket lik tajgasångaren. Rör sig ivrigt och nervöst, gärna högt uppe i trädkronorna. Ryttnar sällan under näringssök.

1. Kontrastlöst tecknad. Är ljusare, gråare och mer dämpad i färgton på ovansidan jämfört med tajgasångare, och har smutsvit undersida. Men de båda arterna är mycket lika. Övergumpen i samma färg som ryggen.
2. Huvudet gråbrunt utan gröna inslag, med otydligt, beigtt hjässband.
3. Långt, beigtt ögonbrynsstreck
4. Kort, mörk näbb.
5. Ljust tecknade örontäckare ger ett gransångarlikt utseende.
6. Ett tydligt, smutsvitt vingband. Det främre vingbandet är svagt tecknat eller saknas helt.
7. Svartaktiga ben.

POSTTIDNING

B

ANSER

Falsterbo fyr, Fyrvägen 35

239 40 FALSTERBO

Vid adressändring – v.g. ange medlemsnumret som står på etiketten!

FSC
www.fsc.org

MIX

Papper från
ansvarfulla källor
FSC® C074394